

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Sophus Claussens Lyrik :

Citation: Claussen, Sophus: "Sophus Claussens Lyrik :", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik* ; Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 311.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen12val-shoot-idm140570239931536/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik :

Bauta

- M** Forlæg: *EoF* 95–96 (bogens sidste digt, dat. *Paris*, 1910; tilsyneladende skrevet o. årsskiftet 1909, da det i sidste øjeblik blev knyttet til digtrækken, jf. *FL* 101 f.)
Optr. *L-F.F.* 1.6.1911, *DS* og *Nyere dansk Lyrik*. Udg. af Dansklærerforeningen v. Olaf Hansen (1921) p. 43–44.
Oversat til eng. i: *The Oxford book of Scandinavian verse* (. . .) v. Edmund Gosse og W. A. Cragie (1925) p. 129–130
- K** *Bauta*, forkortet form af bautasten; mindsten fra oldtiden
Apotheose, ophøjelse, forherligelse
- L** *GM* 124
E&H 19 (Thorkild Bjørnvigs indledning)

Efterspil (?)

- M** Forlæg: *UB* 2, *Frøken Regnvej*, p. L–LI.
- K** Parallelt m. *Tilegnelse* (se s. 145) fremsiges digtet af *En ung Mand*, der (*træder frem i Skumring*). Efter str. VIII læses: (*Et Forhæng drages til Side. Og man skimter Maa-neskinslandskabet fra før. Musik*). Efter digtet trækker *den unge Mand* sig tilbage, og scenen overlades til slut til de to hovedpersoner Mikal og Cary. *Det lyriske Forspil* afsluttes med, at den unge mand kommer ind og fremsiger det digt, der senere optryktes som *Novelle*, se *Pi* II 38–39

Høffåings Elever (?)

- M** Forlæg: *Lø* 30–32
NkS 2175, 2°, I (udførlige udk., bl. og bly.)
- K** *Baggrund*: dette – som det flg. prosadigt – indgår i fortællingen *Rungstedts Lyksaligheder* som dens afslutning. Fortælleren, der lige har fået udg. et værk om *Petrarca* og *Kærligheden* (læs: *Valfart*), beskriver sin frugtesløse for-

elskelse i *Viola*, der har slående ligheder m. den *Célimène*, der indtager så afgørende en plads i *Silvios* forestillingsverden, jf. s. 293

Høfdding, Harald (1843–1931), da. filosof, professor v. Kbh.'s Universitet 1883–1915. Sm.m. Georg Brandes blev han en banebryder for en ny tids tænkenåde og fik som sådan v. sine *Rusforelæsninger*, v. sin redelige personlighed og interesse for de unge – jf. de berømte onsdagsaftener hver måned, hvor HH holdt åbent hus – en betydelig indflydelse. 1882 udk. hans *Psykologi i Omrids paa Grundlag af Erfaring*. Se i øvrigt *Na I* 124 f., tidstavlen og Johs. Jørgensen: *Mit Livs Legende I* (1916) p. 101, 112, 146 ff. o.a.st.

Til Viola (?)

- M** Forlæg: Lø 33
NkS 3634, 4°, V (udk.)
NkS 2175, 2°, I (udførligt udk., fremmed hånd)
- K** *Viola*, se forrige digt
Mht. digtets påskekonnotationer, se f.eks. *Pi II Evangelium*, dette binds *Evangelium* o.a.st.

Koral, Koral . . .

- M** Forlæg: NkS 1340, 8°, VI, 29 (digtet dat. 13.11.92)

I min Ungdom . . .

- M** Forlæg: EF I 121 (fra o. årsskiftet 1892–1893)
K *Landets Frihed*, jf. noter til *Na I Til Alle* s. 140 f.

Kæreste Ingeborg S. . .

- M** Forlæg: NkS 2788, 2°: SC, 17, III. Manuskripter B. Digte 2. Uden titel; tidl. Acc 1981/143 A (udat., usign. fragment, u.t., sandsynligvis fra efteråret 1893). Faksimile-